

Can Marlès - Can Merlès - Can Massana

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Pg. de la Muntanya, s/n.
Emplaçament Club de Tennis Sant Gervasi.

Coordenades:

Latitud: 41.403784856147
Longitud: 2.0864555279483
UTM Est (X): 423640
UTM Nord (Y): 4583985

Classificació

Número de fitxa 08221 - 45
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII, XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BPU-63
BCIL número de registre 10260-I per aprovació de la Comissió d'Urbanisme del 7 de maig de 1987.
Data aprovació: dj., 07/05/1987 - 12:00
Número inventari IPAC 19325; Inventari del Patrimoni Cultural del Parc Natural de la Serra de Collserola (nº SJT. 014).
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada

Titular: 000900100DF28C0001OB

Fitxes associades:

Font de can Merlès - Font de la Xima

Roure de la font de can Merlès

Pi blanc de la font d'en Merlès

Autoria de la fitxa Marina Peris i David Torres - Kuanum

Data de registre de la dj., 17/10/2024 - 08:00

fitxa:

Descripció

Conjunt format per diversos cossos constructius que han sofert grans reformes mantenint l'estructura però desvirtuant la façana principal. La masia és de planta basilical amb un cos central que destaca en alçada sobre dos laterals més baixos, estructurada a partir de planta baixa, pis i golfes.

Centrat a la planta baixa es troba el portal d'entrada amb arc de mig punt adovellat i brancals de pedra treballada de manera acurada i regular, tan característic de l'arquitectura popular catalana. A la dreta de la porta hi ha una finestra també emmarcada per brancals i llinda de pedra.

Al primer pis destaca una balconada centrada sobre el portal, amb barana de forja, a la que s'accedeix a través de tres portes amb brancals i llindes de pedra. A la dreta presenta dues finestres i una a la banda esquerra, totes amb llindes i brancals emmarcats en pedra. Aquest pis, igual que les golfes, va ser totalment transformat a la segona meitat del segle XX amb l'obertura de diverses finestres i de dues de les portes dels balcons, que no existien com a mínim fins a l'any 1956. A l'altura de les golfes hi ha tres finestres agrupades amb arcs de mig punt i brancals de pedra.

La coberta de la part central de la masia és de teula a dues aigües, amb carener paral·lel a la façana i ràfecs ben marcats per protegir-la de les inclemències del temps. Els dos cossos laterals estan igualment coberts per teula àrab però a un aiguavés amb carener perpendicular a la façana. Tota la façana està revocada amb morter de color marronós.

La masia forma part del Club de Tennis Sant Gervasi i els terrenys que envolten l'edifici estan ocupats per les instal·lacions esportives.

Observacions:

La masia de can Marlès es troba dins de la serra de Collserola, espai que forma part de la Xarxa Natura 2000, una xarxa europea d'espais naturals protegits que té com a objectiu garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de les espècies de flora i fauna silvestres d'interès comunitari. El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya, amb l'Acord de Govern 112/2006, aprova la llista definitiva de LIC (Lloc d'Importància Comunitària) i de ZEPA (Zona Especial Protecció Aus) que configura la Xarxa Natura 2000 al nostre país.

El Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola (PEPNat), aprovat el 2020 amb aprovació definitiva per Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya en sessió del 6 d'abril de 2021, estableix les directrius per a la preservació dels valors naturals i paisatgístics del parc, així com per a la regulació dels usos i activitats que s'hi desenvolupen. Aquest pla és l'eina principal per a la gestió sostenible de l'espai natural.

Història

Fins a mitjan segle XVII, els terrenys en els quals es va edificar l'actual masia de can Merlès formaven part de la propietat de can Carbonell de la Muntanya.

L'any 1660 el mas va ser comprat per un mercader de Barcelona anomenat Josep Massana (també propietari de can Sagrera), que construï de nova planta una casa sobre l'antic mas. A partir d'aquell moment la propietat es va fer coneguda com a can Massana, fins a arribar a inicis del segle XVIII, moment en el qual la propietat passà a ser del net de Josep Massana, en Josep Merlès Massana. Passà a ser coneguda com a Torre d'en Josep Merlés.

Cap a 1968-70 es realitzà la gran reforma i transformació de la masia que adquirí l'aspecte actual fruit dels treballs d'urbanització per acollir el Club de Tennis Sant Gervasi, fundat l'any 1917.

Bibliografia

ANGUERA MURRIA, Antoni (2000). "La persona José Macarro Lavado". *La Vall de Verç*, núm 235, 1/11/2000, p. 11.

CARDONA, Daniel; DE FABREGUES-BOIXART, Oriol; FERRER, Xavier; GUASCH, David; MALARET, Antoni; MORAN, Josep; NUET, Josep; PANAREDA, Josep Maria; PÉREZ, Jordi; RENOM, Mercè (1987). *Sant Just Desvern, un paisatge i una història*. Ajuntament de Sant Just Desvern, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern.

GIRONÉS, Joan (1983). "Can Carbonell. L'agricultura de les nostres masies (III)", a *La Vall de Verç*, núm. 46. 1/04/1983, p. 15.

OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; SANAHUJA TORRES, Dolors; (1985). "Itinerari d'arquitectura de Sant Just Desvern. *Recorregut urbà i de masies de muntanya*". *Quaderns d'Estudis Santjustencs II*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; ROURA NUBIOLA, Margarida; SANAHUJA TORRES, Dolors; SOLIAS ARÍS, Josep Maria (1982-1986). *Catàleg i Pla Especial de Protecció i Rehabilitació del Patrimoni Arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 63. Ajuntament de Sant Just Desvern.

REVERTER, Miquel (1979). "Evolució agrícola a Sant Just (II)". *La Vall de Verç*, núm.9, 1/11/1979.

SBERT PÉREZ, Olga; MASDÉU TÉRMENS, Raimon (2019). "El territori de Sant Just Desvern en el segle XVIII. L'anàlisi del Cadastre de 1716". *Miscel·lània d'Estudis Santjustencs*, núm. 23.

TENAS ALIBÉS, Antonio (1947). *Notes històriques del poble i parròquia de Sant Just Desvern*. Barcelona. Impres per Fidel R. Ferran, pp. 49-50.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 71. Arxiu Municipal de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

